

Slovo života – Únor 2016		01
PRAKTICKÁ SLOŽKA PRO ASISTENTA / ANIMÁTORA		
“Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit.” (Iz 66, 13)		
CÍL:	Uvědomit si, kolik lidí trpí a podle toho jednat.	
ČERPÁME ZE SLOVA	JAK HO PROHLoubIT	RADY, JAK HO ŽÍT SPOLEČNĚ <i>(vyber podle složení skupiny)</i>
<p>Kdo nikdy neviděl, jak se plačící dítě vrhá do náručí maminky? Ať už se stalo cokoli, malá nebo velká věc, maminka mu utře slzy, zahrne ho něžnostmi a brzy nato se dítě znovu usmívá. Stačí mu, že cítí její přítomnost a lásku. Podobně s námi jedná Bůh, který se přirovnává k matce.</p>		
<p>Bůh se těmito slovy obrací ke svému lidu, který se vrátil z babylonského zajetí. Poté, co tento lid viděl, jak byly ničeny jejich domy a chrám, po deportaci do cizí země, kde zakusil zklamání a bídu, vrací se do své vlasti a musí začít vše znovu budovat od základů, protože nezůstal kámen na kameni.</p> <p>Tato tragédie, kterou prožil Izrael, se opakuje v podobných tragédiích, které zakoušejí různé národy ve válce, oběti teroristických útoků či nelidského zneužívání.</p> <p>Rozbořené domy a ulice, místa symbolizující jejich identitu, která jsou srovnána se zemí, loupení majetku, zničené modlitebny. Je mnoho unesených lidí, miliony těch, kteří musí utéci, tisíce těch, kteří umírají v poušti nebo na moři, jako v apokalypse.</p>	<p>Příběhy těch, kteří žili nebo žijí ve válce. Více na: http://collegamentoch.focolare.org/project/slovincina-9/ - 44. minuta</p> <p>Co můžeme dělat pro to, abychom “utěšili” ty, kteří prožívají těžké válečné situace?</p>	<p>Akce ve prospěch dětí a mladých, kteří žijí v zemích, kde se válčí nebo na pomoc uprchlíkům.</p>
<p>Toto slovo života nás vyzývá, abychom věřili v láskyplné působení Boha i tam, kde necítíme jeho přítomnost. Je to poselství o naději. Bůh je nablízku těm, kteří trpí kvůli pronásledování, nespravedlnosti nebo vyhnanství. Je s námi, s naší rodinou, s naším lidem. On zná naše osobní bolesti i bolesti celého lidstva. Sjednotil se s námi, až k smrti na kříži. Proto nás umí chápat a utěšovat. Právě jako maminka, která si bere dítě na klín a utěšuje ho.</p>	<p>Svědectví víry.</p>	<p>Věřit, že Bůh nás miluje v každé situaci. Podělit se s ostatními z naší skupiny o to, co prožíváme.</p>

<p>Je třeba, abychom otevřeli oči a srdce, abychom to “viděli”. V míře, v níž zakoušíme něžnost Boží lásky, dokážeme tuto lásku předávat těm, kteří žijí v bolesti a ve zkouškách, a staneme se nástroji útěchy. Apoštol Pavel to radí i Korintánům: “On nás těší ve všech našich souženích, abychom pak mohli těšit druhé v jakémkoli soužení tou útěchou, jakou Bůh potěšuje nás.” (2 Kor 1,4)</p>	<p>Někdy jsi někoho utěšil? Vyprávěj o tom...</p>	
<p>Taková je niterná a konkrétní zkušenost Chiary Lubichové: “Pane, dej mi všechny, kteří jsou sami... Pocítila jsem ve svém srdci vášnivě zaujetí, které zaplavuje tvé srdce pro všechnu opuštěnost, v níž je ponořen celý svět. Miluji každého tvora nemocného a osamělého. Kdo je potěší v pláči? Kdo spolu s nimi prožívá jejich pomalé umírání? A kdo přivine na své srdce srdce zoufalé? Dopřej mi, Pane, abych byla ve světě hmatatelnou svátostí tvé lásky: abych byla tvou náručí, která přivine a pojme do sebe v lásce všechnu samotu světa.”</p>	<p>Bože, utěš i skrze nás ty, kteří trpí. Můžeme být jeho náručí a jeho rukama ve světě.</p>	<p>Všímej si situací a lidí, které každý den potkáváš. Někdy si ze zvyku nebo z nepozornosti ani nevšimneme mnoha z nich... Zjisti, zda někdo netrpí a hledej způsob, jak mu projevit lásku (= jak ho utěšit).</p>
<p><i>Zpracoval: Fabio Ciardi</i></p>		
<p>Informace:</p>	<p>http://wordteens.focolare.org</p>	<p>centro.rpu@focolare.org</p>